

**Liber Quadripartiti Ptolomei id est
quattuor tractatuū: in radicante discre-
tione p[er] stellas d[omi]ni futuris et i[n] hoc mundo
cōstructionis et destructionis cōtingētib[us]
cuius in p[ri]mo tractatu sūt. 24. cap[itu]la.
incipit**

**Capitulum p[ri]mū i[n] collectiōe intellectus
scie[n]tiae iudiciorū astrozū Proboemii.**

Eru[n]t
Iesure
i[n] quib[us]
est pro-
nostica-
bil[is] scie[n]tiae
stellarū
p[ro]fectio
magnas
et p[ri]cipu-
as duas
esse dep[re]-
hēdim[us].

Quarū altera quae p[re]cedit et est fortior.
est scientia Solis et lunę: nec nō. v. stel-
larū erraticarū figuras demonstrās: quae
suoꝝ motuū cā: et vni[us] ad aliā eorū ad
terrā collatione contingere manifestū
est. Altera v[er]o est scia qua explanāt mu-
tationes et opa: quae accidūt. et cōplent[ur] p[ro]-
pter figuras circuit[us] earū naturales eis
i[n] reb[us] quas circūdāt: Sed quā duarū p[re]-
dictarū: prima quidē est scientia per se
alteriq[ue] icōmixta: oportet ut scie[n]tiae p[er]scru-
tator eam sui cā perquirat et adiscat et
hic fructū accipiat: licet scōdam nō adi-
ciat sciaz. Quā igit[ur] hoc ita se h[ab]ere mani-
festū est: iā p[ri]mū per se scie[n]tiae tibi a nobis
peracto volumie: in quo pro posse n[ost]ro
rationabili[ter] processim[us]: In hoc libro
scōdarū sciaz per se nequaquā explicabi-
lem put ratio p[ro]phētica postulat explana-
bim[us]. Oportet autē ei[us] i[n]uestigatoꝝ hāc
intentionē exequi: ut in ea recto trami-

te viaq[ue] veraci p[re]cedat. Modum t[ame]n ad
hanc perueniēdi sciaz: modo quae ad alte-
rā puenit: quae semp[er] vni[us] eiusdēq[ue] modi ē
assilare non velit. hanc eteni[m] p[ro]ponet et
abnegabit sciaz si assimilet. Breuis eni[m]
mora accidentiū materiei in qua hęc ver-
sa scia. est hui[us] scie[n]tiae scōdę mutatiōis oc-
casio. Hęc nāq[ue] materia nūq[ue] i[n] eodē sta-
tu p[er]seuerat: ideo p[ro]scām isti[us] scie[n]tiae cog-
nitionem grauit[er] q[ue] attingit. Ob hoc t[ame]n a
nullo pigricie cā p[ro]ponenda ē: quoniam ex ea
sciri quod possibile ē scire nitat[ur]. Planū q[ue]
dem ē: illud quod nos ambit: p[ri]mū acci-
dētū et mutationū in hoc mūdo cōtin-
gentiū occasionē existere. Quā autē mul-
torū est ad inuestigandū difficilia vili-
pendere: quāda[m] mentis cecitate atq[ue] im-
peritia: p[ri]mā scie[n]tiae partē accusantes p[ro]-
ponebāt: quidā vero scōdarū. Occasio q[ue]
dem illos ad hęc ita distrahēs forsitan
hęc ē. Qui v[er]o sūt ut quāda[m] q[ue] quod p[ro]difficulta-
te nimia scire nequeūt: alios scire pos-
se nequaquā extimāt: vel forsā velut hi
quae licet scire valeāt repudiāt: eo quod leuic[er]
a memoria diffluat. His itaq[ue] de cāis
hanc vilipēdentes sciam p[ro] nihilo repu-
tabant. Nos vero p[ro]p[ri]os hui[us] scie[n]tiae parti-
cularia manifestem[us]: breuic[iter] p[ro]bare nite-
mur: quod i[n] hac h[ab]et: quod sciri p[otes]t de p[ro]-
gnosticatiōis scia: quae se sequat[ur] fruct[us]: et
ex his duob[us] incipiem[us] explanare quā-
tū sit: ad quod ex hac scia p[otes]t p[er]tigere possum[us]

**Capitulum scōdum Qualit[er] ad prognosti-
cabile sciaz iudiciorū astrozū possum[us]
peruenire. et quātū est. quod ex ea sciri p[otes]t**

Vim aliquā i[n] materia ala-
t[er]a existere quae ad t[er]renas
res vsq[ue] pueniēs eas mu-
tare cōpellat imo cogat.
eas dēq[ue] res itē naturalit[er]
mutabilitatē suscipere ex